

„SPECIÁL“ ŠKOLNÍ DRBNY

ČERVEN

Obsah:

Kategorie 4.–5. třídy:

- Terezie Juhosová, 5. B
- Veronika Hradecká, 4. A
- Patrik Havrlík, 4. C

Kategorie 6.–7. třídy:

- Simona Pecková, 7. B
- Jan Rišian, 7. D
- Tomáš Rišian, 7. D

Kategorie 8.–9. třídy:

- Johana Almáši, 9. C
- Nela Čmuchařová, 9. C
- Kateřina Petráňová, 8. D

Základní škola
Příbram VIII

Milí čtenáři,

letošní „Speciál“ školních novin se nese v duchu cestování po našemu srdci blízké Evropě. Pod názvem „Bedekr“. Již Karel Čapek ztvárnil své cestopisné črty v knize „Cesty Evropou“, a tak ani naši mladí autoři nezůstali pozadu a vy tak máte možnost se do jejich poutavých bedekrů začíst.

Pěkné snivé cestování.

Školní drbna

Literární soutěž

Napiš pro mě...
2022/2023

Letošní soutěž byla vyhlášena pro tyto věkové kategorie:

4.–5. ročník, 6.–7. ročník, 8.–9. ročník

Jednotné téma pro všechny ročníky:

**Objevujeme krásy evropských zemí
a měst – reportáž**

V kategorii 4.–5. třídy:

1. místo: Terezie Juhosová, 5. B

Ilustrace: Ester Zuskačová, 9. B

2. místo: Veronika Hradecká, 4. A

Ilustrace: Aneta Lajbnerová, 6. B

3. místo: Patrik Havrlík, 4. C

Ilustrace: Johana Almáši, 9. C

V kategorii 6.–7. třídy:

1. místo: Simona Pecková, 7. B

Ilustrace: Oleksandra Tkach, 8. C

2.–3. místo: Jan Rišian, 7. D

Ilustrace: Lucie Burešová, 6. C

Tomáš Rišian, 7. D

Ilustrace: Maria Natalia Jirochová, 8. A

V kategorii 8.–9. třídy:

1. místo: Johana Almáši, 9. C

Ilustrace: Barbora Jirásková, 6. A

2.–3. místo: Nela Čmuchařová, 9. C

Ilustrace: Silvie Stanišová, 8. D

Kateřina Petránová, 8. D

Ilustrace: Simona Pecková, 7. B

SLOVENSKO

Slovensko je sousední země České republiky. Je, jako Česká republika, vnitrozemským státem, ale to jí na kráse neubralo. Slovenský jazyk je podobný českému, proto se tam dorozumíte i česky.

Příroda je zde nádherná. Vyskytuje se tu medvěd hnědý a jiná chráněná zvířata. Vysoké Tatry jsou také jedním z divů této země. Fauna a flora jsou tu v dokonalém souladu. Nejvyšším vrcholem Tater je Gerlachovský štít. Nadmořská výška této hory je 2 655 m. Jídlo v této zemi je také pochoutkou. Například brynzové halušky, lokše, kapustnica, žemlovka, pirohy a kel.

Ráda bych vám doporučila navštívit tato místa: Bratislavský hrad, Spišský hrad, Čachtický hrad, Pevnost Komárno, Bojnický zámek, Oravský hrad a Trenčianský hrad. Historie, která se s těmito hrady a zámky pojí, je moc zajímavá. Například legenda o Čachtické paní, která své sloužící polévala vařící vodou. Naštěstí je to jen pověst. Na Bratislavském hradu sídlí paní prezidentka Zuzana Čaputová.

Bratislavou také protéká řeka Dunaj, která pak pokračuje do Maďarska. U Dunaje se rozkládají nížiny. Pěstují se tam slunečnice a je tam nádherný výhled při západu slunce. Na jihu jsem zažila nejkrásnější prázdniny ve svém životě. Pochází odtamtud moje rodina. Každý den jsem jezdila na kole se svým dědečkem pro chleba a po cestě zpátky mi kupoval zmrzlinu a jedli jsme ji v místním parku.

Ilustrace: Ester Zuskačová, 9. B

A teď pár praktických věcí, které byste měli vědět, když se na Slovensko vypravíte. Euro je zdejší měna. 1 euro je přibližně 24 Kč. Autem cesta trvá kolem 5 h (podle toho, jaký je provoz). Letadlem z Prahy do Bratislavy to trvá 1 hodinu a pět minut. Nejsou žádné přestupy. Cena letenky se pohybuje mezi 3 000 Kč a 5 000 Kč. Toto je jen kousek z krás Slovenska. Přijďte tam a sami se přesvědčíte, že Slovensko je nádherná země.

Text: Terezie Juhosová, 5. B

(1. místo v kategorii 4.–5. ročník)

PEKLO ČERTOVINA

Chtěla bych Vám popsat místo, které jsem navštívila s rodinou, a kde se mi moc líbilo. Teď Vám nejspíš naťuknu, co je to za místo. Natačela se tam pohádka Čertoviny. Ano, je to peklo Čertovina.

Začneme tím, jak je z Příbrami daleko. Je to přibližně 200 km. Nachází se u Hlinska ve vesnici Čertoviny. Peklo Čertovina je stavba, která má délku 65 m, 14 m na šířku a 12 m do hloubky.

Víte, co najdete v pekle Čertovina? Mučírnu, školu, Lucifera na trůnu s knihou hříchů a pekelnou váhou, strom, který prochází celým peklem a další. Nabízí se tam i možnost ubytování v hotelu Kocourkov, kde máte na výběr z 16 tematicky zaměřených pokojů. Například: u myslivce, autosalon, u rybáře, čapí hnízdo a pozor – jestli budete zlobit, tak tam skončíte i ve vězení. My jsme měli i program, ve kterém celým peklem prováděl vrátný čert Vytřas. Nejprve nás zavedl do děsu strašné mučírny s děsivými mučícími nástroji, které vám třeba useknou hlavu, pověsí vás za palce u nohou nad žhnoucí lávou čertovské školy, kde učila čertovská učitelka a můj táta. Dále nás zavedl do místnosti, ve které to smrdělo sírou a ve které seděl Lucifer na obrovském trůnu s pekelnou váhou a knihou hříchů. Nakonec nás vyvedl cestou ven, která vedla schodištěm okolo stromu, který prochází celým peklem a na kterém visel kotel s hříšnými dušemi.

Naše ubytování bylo v Kocourkově – pokoj u myslivce. Nacházel se tam obrovský posed, ve kterém jsme já a brácha spali nahoře a rodiče dole. Byla tam ještě luxusní koupelna, záchod a malá kuchyňka. Na snídani, oběd i večeři jsme chodili do restaurace. Ta restaurace byla celá ze dřeva, barvy tam byly sladěné do černočervené, fotili jsme se tam s čerty a můžete se tam i pomazlit s kočkami.

Doporučuji vám rodinný výlet s dětmi. Být to na mně, já bych se tam velmi ráda vrátila. Jestli se vydáte do pekla Čertovina, tak vám přeji velmi příjemný výlet a ahoj.

Text: Veronika Hradecká, 4. A

(2. místo v kategorii 4.–5. ročník)

Ilustrace: Aneta Lajbnerová, 6. B

KRYSTALOVÝ OSTROV HVAR

Na Chorvatský ostrov Hvar se jede stejnou cestou jako do Chorvatska. Já si zvolil cestu přes státy Rakousko, Slovinsko a pak už jste v Chorvatsku. Dojedete do krásného městečka Split, ze kterého vám jede trajekt na ostrov Hvar. Čekání na trajekt si můžete zkrátit prohlídkou krásných historických budov a památek, kterých je tam opravdu moc. Za prohlídku stojí i přístav s palmovou promenádou, kde je spousta restaurací a kaváren s místními specialitami. Nezapomeňte také navštívit proslulé trhy s místními produkty farmářů a zemědělců. Já vám doporučuji si koupit např. čerstvé fíky, granátová jablíčka, hroznové víno, domácí sýry, chléb, olivy, olivový olej, sušenou šunku, šalvějový a levandulový med.

PŘÍJEZD NA OSTROV HVAR

Cesta na ostrov Hvar trvá trajektem 1 h 30 min. Na horní palubě se můžete rozhlížet po ostrůvcích a po moři. Pokud budete mít štěstí, jako já během cesty, můžete spatřit delfíny. V krytých prostorách lodi můžete odpočívat v pohodlných křeslech a dát si občerstvení.

ZAJÍMAVÁ MĚSTA OSTROVA

Pokud máte rádi historii a památky, doporučuji vám navštívit tyto místa.

Město Stari Grad

Město Jelsa

Vesnice Šačuraj

Hlavně byste neměli zapomenout navštívit hlavní město, které se jmenuje Hvar. Tam se nachází starověká pevnost a první sídlo veřejného divadla v celé Evropě. Dále zde najdete krásný veliký přístav s nádhernými loděmi. Po prohlídce lodí můžete navštívit restaurace s tradičními pokrmy.

CESTA ZA RAJSKÝM KLIDEM, DOBRODRUŽSTVÍM A KRYSTALOVÝMI ÚTESY

Na ostrově Hvar si můžete vybrat z mnoha ubytování. Krásné hotely anebo luxusní apartmány, ale pokud jste nadšenci přírodního a klidného stylu ubytování, měli byste se ubytovat v Cliffbase. Jak už název napovídá, je to ideální ráj pro horolezce, je tam 175 lezeckých tras, lehkých i těžkých. Já si dvě trasy vyzkoušel a byly úžasné. Cliffbase je ubytování napůl ve skále a napůl zvenku. Do Cliffbasu vedou dvě cesty, jedna podél moře, kde přeskakujete skály a prohlížíte si pláže s kamínky mezi útesy a kameny. Po cestě podél moře dojdete až do pizzerie a dál do malého přístavu Svatá nedělie. Druhá cesta je náročnější, protože ze začátku jdete na strmém svahu kolem skály, ale pak už je to lehčí, protože pak už jen přeskakujete spadlé stromy. A pak už jste ve vesnici. Cliffbase je pokrytý krystaly, které jsou úplně všude na vápencových kamenech i na lezeckých trasách. V Cliffbasu se také nachází zátoka s průzračnou vodou a kamínky. V zátoce je větší jeskyňka, kde jsou kajaky a paddleboardy, který si můžete vypůjčit. Na kajacích si můžete udělat výlet a dojet na jiné pláže. Ze Svaté nedělie si můžete udělat výlet do obrovské jeskyně, kde jsou pozůstatky kláštera. Cesta do jeskyně je na začátku po asfaltu, ale pak už tam jsou jen kameny. Pokud si chcete pořádně namasírovat nohy, tak si sundejte boty a jděte celou cestu bosí. Když dojdete do jeskyně, můžete si zazvonit

na zvon čnící v troskách kláštera anebo si můžete uvnitř postavit inokšuka (panáčka z kamínků) a meditovat. Pro aktivní jedince doporučuji navštívit i ferraty s náročností stupně „C“, které začínají jen kousek od jeskyně. Dalším zajímavým výletem je výšlap na nejvyšší vrchol Hvaru svatou Nikolu. Je to náročná 10kilometrová cesta. Cestou můžete obdivovat krásný výhled na moře, přírodu, levandulová pole, vinice a olivové háje. Těsně před vrcholem vám doporučuji navštívit místní restauraci. Kde starý pán má vynikající sýr, „pršūt“, limonádu, kterou vaří z místních bylin, a pro dospělé i kvalitní Hvarské víno. Na vrcholu se tyčí obrovitánský kříž, který je třeba si vyfotit. Je tam vidět i na druhou stranu ostrova a jsou tam nezapomenutelné výhledy do krajiny a na moře. Zde v horách roste mnoho horských bylin např. šalvěj, saturajka, šafrán, levandule. Cestou z vrcholu můžete obdivovat původní městskou architekturu. Jedná se o kamenné domy a zídky, které byly stavěné na sucho bez jakéhokoliv pojiva. Pozoruhodné je, že dodnes stále drží. Já jsem si to tam užil a doporučuji vám tam jet koncem září, kdy je tam příjemné teplo na koupání, ale i na dobrodružné výlety.

Text: Patrik Havrlík, 4. C

(3. místo v kategorii 4.–5. ročník)

Ilustrace: Johana Almáši, 9. C

PAŘÍŽ

Do tohoto města se chci určitě podívat. Už jen proto, jak všichni říkají, že když procházíte ulicí, cítíte nejrůznější vůně. Čerstvě upečených baget nebo křupavých a nadýchaných croissantů – ať už ve sladké, či slané podobě. A všude ty fotky Eiffelovky při východu a západu slunce, ty také musím mít.

Jestliže chcete v Paříži vidět i jiné památky než Eiffelovu věž, můžete zajít na zámek Versailles, ke kterému patří i jedna z nejhezčích zahrad světa, nebo k Vítěznému oblouku, který se nachází na kruhovém objezdu, kde se sjíždí 12 hlavních ulic. Také do Louvru, což je nejnavštěvovanější muzeum na světě a nachází se zde i obraz Mony Lisy. A jestli chcete vidět mistrovské dílo gotiky, tak se zajděte podívat do katedrály Notre-Dame, ve které jsou umístěny i největší varhany ve Francii. Pokud jste ale v Paříži s dětmi a ty žádné památky moc nezajímají (maximálně tak Eiffelova věž), můžete s nimi zajít do Disneylandu, kde uvidíte ikonický zámek šípkové Růženky nebo vyzkoušíte nějaké atrakce, kterých je tam opravdu hodně.

Když Vám při objevování města vyhládne, můžete si zajít na nějaké francouzské speciality. Pokud máte veliký hlad, doporučuji si dát kohouta na víně, nebo například francouzskou

Ilustrace: Oleksandra Tkach, 8. C

pochutinu žabí stehýnka či šneky, které šéfkuchaři nejčastěji plní česnekovou směsí. Nebo také mořské plody jako například slávky, ústřice, humry a podobně. Pokud tu jsou nějakí milouni, kteří mají radši sladké, tak tu pro ně taky něco máme. Už zde byly zmíněné croissanty, které najdete snad ve všech kavárnách a pekárnách společně s makronkami. Další je crêpe brulée, což je teplý vanilkový dezert, který má na povrchu karamel. A jestli máte rádi jablka, tak můžete vyzkoušet tarte tatin, protože to je obrácený jablečný koláč. Po dlouhém dni si můžete koupit láhev dobrého vína a vynikající sýr.

Paříž se sice zdá, že je velkým městem, ale když si ho párkrát projdete, zjistíte, že ani tak velké, jak se zdá, není. Dejte si pozor, protože lidé na vás budou mluvit spíš francouzsky. Na závěr vám poradím, že Eiffelovu věž je nejlepší fotit od řeky Seiny, která protéká Paříží a jsou kolem ní i hezké procházky.

Text: Simona Pecková, 7. B

(1. místo v kategorii 6.–7. ročník)

VÝLET DO FRANCIE

Milí čtenáři, máte také rádi cestování? V Evropě je spousta krásných zemí. S jedním takovým místem vás chci seznámit. Třeba se tam se mnou budete chtít podívat. Země, do které vás chci pozvat, je Francie. Ve Francii jsem ještě nikdy nebyl, ale vždy mě tato země lákala. Budu rád, když se výletu zúčastníte se mnou.

Do Francie poletíme letadlem, protože je to velice rychlý a pohodlný způsob dopravy. Let bude trvat zhruba dvě hodiny. Hurá na cestu! Nejraději bych tam letěl v létě, protože bychom se mohli vykoupat v moři.

Francie se nachází v západní Evropě. Její břehy omývá Biskajský záliv, Středozemní moře a od Velké Británie ji odděluje kanál La Manche. Sousedí s Belgií, Lucemburskem, Německem, Švýcarskem, Itálií a Španělskem. Mluví se zde francouzštinou, které bohužel vůbec nerozumím, ale líbí se mi.

Letadlem dorazíme do města Lyon na letiště Saint-Exupéry. Město leží na soutoku řek Rhóny a Saóny. Naplánoval jsem cestu ze středovýchodní Francie, kde leží právě město Lyon, přes východ, jih a západ Francie. Putování zakončíme v hlavním městě – Paříži.

Tak hurá za dobrodružstvím! Po příletu si prohlédneme nádherné historické centrum Lyonu, které patří do světového dědictví UNESCO. Lanovkou dojedeme do Theatre Gallo Romain – galsko-římského divadla. Lyon je vyhlášen gastronomickým hlavním městem. Proto určitě ochutnáme některé skvělé místní speciality, a pokud jste dospělí, určitě si

zakoupíte i víno. Rád bych ochutnal cibulovou polévku a pečené račí ocasy. Po dlouhé procházce se také těším na domácí ovocnou limonádu.

Po naší cestě se dále budeme pohybovat vlakem. Vezmu vás na několik dechberoucích míst, přírodních rezervací i kulturních památek.

Na východě se pokocháme nádhernými výhledy ze zasněžených vrcholů Alp. Určitě se sem někteří z nás budou chtít vrátit v zimě na přepychové lyžování. Cestou na jih na Francouzskou riviéru budeme projíždět národním parkem Vanoise. Prý zde žije kozorožec horský. Jsem zvědavý, jestli ho uvidíme.

Naše další zastávka bude v jižní Francii. Vykoupeme se zde na nejkrásnějším a nejluxusnějším pobřeží v Evropě, na Francouzské riviéře. Teplota vzduchu se v létě pohybuje kolem 30 stupňů Celsia a teplota vody je 20–25 stupňů Celsia. Strávíme spolu úžasný den plný zábavy. Projedeme se na vodních skútrech, zahrajeme si na pláži fotbal a samozřejmě si dopřejeme i výborné francouzské palačinky Crépe. Já si zvolím variantu se sýrem, šunkou a zeleninou. Mňam, už se mi sbíhají sliny.

Další den si uděláme kratší zastávku ve městě Cannes, které je známé především pořádáním mezinárodního filmového festivalu. Možná potkáme i nějakou zahraniční celebritu. Kolem pobřeží Středozemního moře se dostaneme do regionu Languedoc-Roussillon. Zde navštívíme nejznámější akvadukt Pont du Gard. Úžasná stavba! Byl postaven před naším letopočtem, aby zásoboval město Nimes vodou. Jak toto dokázali v té době postavit. Prý nepoužili ani lžící malty.

Dále se přesuneme na západ Francie. Podíváme se do města Brest na nacistickou ponorkovou základnu z 2. světové války. Hrůzy války si také připomeneme v Brestském námořním muzeu. Navštívíme i neobvyklý historický zábavní park Le Puy du Fou, který nabízí řadu dobrodružství. Vybral jsem pro nás jedno z nejkrásnějších hlavních představení „Rytíři kulatého stolu“, Artušovská legenda ve formě kouzelnické show.

Náš výlet završíme krátkou prohlídkou hlavního města Francie, navštívíme Paříž. Zde si prohlédneme Eiffelovu věž. Využijeme výtah. Nádherný výhled! Určitě nevynecháme muzeum Louvre. Úžasná sbírka umění. Mohli bychom zde strávit celý den. Určitě musíme vidět Monu Lisu. Plni dojmů se posadíme v některé z místních kaváren a vychutnáme si neopakovatelnou atmosféru Paříže u výborného crème brulée. Určitě náš výlet zakončíme skvělou večeří a francouzskými specialitami. Bude pro nás připravena ochutnávka francouzských sýrů, několik druhů paštik s domácím pečivem, kohout na víně a quiche – tradiční francouzský koláč. Francouzská kuchyně je zařazena do nehmotného dědictví UNESCO, takže nám určitě bude chutnat.

Náš výlet končí. Doufám, že se vám líbil. Budu se těšit, až se spolu vydáme na další úžasnou cestu. Naším cílem by mohla být například Itálie nebo Anglie.

Text: Jan Rišian, 7. D (2.–3. místo v kategorii 6.–7. ročník)

Ilustrace: Lucie Burešová, 6. C

VÝLET DO ANGLIE

Patříte také k těm, co rádi cestují? V Evropě máme spoustu krásných zemí. Já vás vezmu na západ Evropy. Do země, kde najdeme pro každého něco. Mnoho památek i nádhernou přírodu a zajímavé lidi. Vyrazíme do Anglie.

Cestovat budeme letadlem. Let bude trvat přibližně dvě hodiny. Bude to pohodlná cesta. Jsme v cíli! Vítá nás Londýn!

Londýn je hlavním městem Anglie. Mluví se zde anglicky, což je pro mě dobré, protože se anglický jazyk učíme ve škole. Nacházíme se v zemi na jihu britských ostrovů. Kolem Anglie je Severní a Keltské moře. Od Francie ji odděluje kanál La Manche. Sousedními státy jsou Skotsko a Wales. Je zde kontinentální počasí a díky tomu, že je Anglie ostrovním státem, je zde i více srážek, proto bychom měli být náležitě vybaveni. Pokud nemáte deštník nebo pláštěnku, hned si je zakupte.

Náš výlet začíná. Pojdme se podívat na Westminsterský palác. Sídli zde anglický parlament. Součástí tohoto paláce je i Big Ben, hodinová věž se stejnojmenným zvonem. Posadme se a poslouchejme majestátný zvuk, který tento zvon vydává. Nahlédněme, jak to vypadá uvnitř. Rozhlédněte se kolem. Krása! Dýchne na nás historie. Zavřeme oči a budeme si představovat, kdo z osobností se zde procházel.

Přesuňme se do hrabství Wiltshire. Nedaleko města Amesburg se zde nachází monument Stonehenge. Je to komplex z kamenů v kruhu. Zvláštní místo. Jak tento záhadný útvar vznikl? Není výtvorem mimozemské civilizace? Chvíli se zde zastavme a nechme na sebe působit tajemnou sílu tohoto místa. Poslouchejme zvuk větru, který se prohání mezi obrovskými kameny. Nejraději bych na tomto tajemném místě zůstal, ale musíme pokračovat v naplánované cestě.

Na konec se podíváme do Národního parku Datmoor. Projdeme se po zdejší krajině. Uvidíme úžasné přírodní krásy, žulové skály, zalesněná údolí, bublající potůčky a nekonečná vřesoviště. Můžeme si zaběhat se stádem divoce žijících poníků. Lehneme si do trávy. Díváme se na oblohu, posloucháme krásné cvrlikání ptáček, šumění listů. Příjemný odpočinek.

Náš výlet zakončíme v některé zdejší restauraci. Vychutnáme si pravou nefalšovanou anglickou kuchyni. Dáme si národní jídlo fish and chips. Cítíte tu krásnou vůni. Pochoutka! Ochutnejme také ze zdejší nabídky nápojů. Já si dám anglický čaj.

V Anglii jsem ještě nikdy nebyl, ale je to země, o které jsem si zjistil mnoho zajímavostí a do které bych se jednou rád skutečně podíval. Doufám, že i vás jsem nalákal na výlet do zajímavé země v Evropě – Anglie.

Text: Tomáš Rišian, 7. D
(2.–3. místo v kategorii 6.–7. ročník)

Ilustrace:
Maria Natalia Jirochová, 8. A

BENÁTKY

Móda, úzké uličky, barevné karnevalové masky a mnoho mostů klenoucích se přes malebné plavební kanály s gondolami. Přesně takhle jsem si představovala Benátky. O podzimních prázdninách jsem se rozhodla je navštívit a naprosto předčily má očekávání. Plánování bylo zajímavé, žádné velké přípravy, ale ve své podstatě rychlé rozhodnutí pár dní před začátkem prázdnin. Rodiče objednali přes Booking jeden hotel v centru města. Vůbec jsem netušila, jak se jmenuje, ani jsem neznala jeho přesnou polohu. Rozhodla jsem se, že se nechám překvapit. Večer jsme vyměnili koruny za eura, kterými se v Itálii platí, koupili dálniční známky a ve dvě ráno jsme vyrazili.

Do Itálie se dá dostat mnoha způsoby, ale my jsme se rozhodli cestovat autem. Vybrali jsme cestu přes Německo, Rakousko až do Itálie. Benátky nejsou nijak zvlášť daleko od italsko-rakouských hranic, tudíž cesta netrvala tak dlouho. Zastavili jsme na jedné z benzinových pump, abychom dotankovali a dali si něco k jídlu. Hned když jsem vystoupila z auta, byla jsem velmi překvapená. Odjížděli jsme z Čech koncem října, a tak mi i v mikině byla zima.

Tady to bylo něco úplně jiného. Bylo teplo, svítilo sluníčko a všude byly ještě zelené stromy. Pokračovali jsme v cestě a dojeli k mostu, který spojuje Benátky s pevninou. Abychom si to ujasnili, pod pojmem Benátky si všichni představí jeden ostrov. Ve skutečnosti se ale jedná o spoustu ostrovů. Kolikrát jsou to jen malé ostrůvky a nic na nich není, ale mnohdy jsou to ostrovy známé i obydlené. Všichni jistě znáte benátská zrcadla, lustry nebo sklo. Všechny tyto výrobky ve skutečnosti nejsou přímo z ostrova Benátky, ale z Murána. Mezi ty více známé ostrovy patří také Buráno, který je významný svými krajkami. Lido, letovisko, kde jako na jediném z benátských ostrovů jezdí auta. Také ostrov San Michele, plný zeleně, který slouží jako městský hřbitov, je podstatně důležitý. Jak říkám, ostrovů je opravdu spousta, a tak není v mých silách zmínit je všechny.

Přejeli jsme přes most a ocitli se na začátku Benátek. Auto jsme museli zaparkovat na centrálním parkovišti Tronchetto, které vás vyjde přibližně na 22 euro na den. Do centra se můžete dostat dvěma způsoby, a to buď městskou dopravou, přívozem Vaporetto, to stojí kolem 21 euro pro jednoho na den, anebo se můžete jako my vydat po svých.

Upřímně musím podotknout, pokud se chcete dostat ke svému ubytování pěšky, zvolte raději méně věcí, protože tahat kufry po schodech, přes mosty a dlážděné uličky, byť jen půl kilometru, není opravdu žádná sranda.

Hned na první pohled, co jsem vstoupila do místních uliček, mě Benátky uchvátily. Malebné mosty, plavební kanály a uzounké uličky působily naprosto kouzelně. Myslím, že krásu nelze popsat, ani na fotkách ji nezachytíte, Benátky musíte prostě vidět.

Když jsme přišli k hotelu, byla jsem nadšená. Malý stylový hotel Iris blízko centra s typicky půvabnými okenicemi a s výhledem do uličky a na kanál jsem si okamžitě zamilovala. Ale nemohla jsem se příliš zdržovat, tolik jsem toho chtěla vidět.

Pro začátek bych vám uvedla nějaká ta pravidla. V Benátkách je zakázáno posedávat, jíst a pít na místech, která k tomu nejsou vyloženě určená. Tohle bude znít nejspíš velice směšně, ale dejte si pozor i na krmení holubů, je jich tu opravdu dost a místní to neradi

vidí. A až si budete vybírat termín, kdy Benátky navštívit, nedoporučovala bych listopad. Zvedá se voda a většina města je zatopená.

Vydali jsme se na procházku po městě. Nejprve jsem se v uličkách absolutně ztrácela a všechny mi přišly stejné, ale po pár dnech už jsem začala rozpoznávat, která je která, a cestu k hlavním památkám, náměstí, přístavu a našemu hotelu už jsem trefila bez navigace. Z mého pohledu do památek a zajímavých míst, která nesmíte vynechat, patří určitě nejznámější most Ponte di Rialto, klenoucí se přes největší kanál v centru města – Canal Grande. Kousek pod mostem se nachází původní tržiště, kde najdete spoustu typických potravin a také ryby a mořské plody. Pokud byste měli zájem trh navštívit, doporučila bych vám ranní hodiny, to jsou pulty plné a není nouze o výběr. Když budete pokračovat rovně přes most, dostanete se k ikonickému benátskému náměstí. Náměstí San Marco dokolečka obklopují dóžecí paláce, kde se téměř v každém podloubí nachází kavárna. Najdeme tu i jednu z nejstarších na světě, kavárnu Florian. Pokud byste ji ale chtěli navštívit, připravte si větší rozpočet, jedna káva vás totiž bude stát v průměru 15 euro a započítají vám i živou hudbu. Celému náměstí vévodí honosná basilika svatého Marca, která bohužel ve dnech mé návštěvy byla opravována, a proto jsem ji celou neviděla, to byla trochu škoda. Na rohu náměstí stojí zvonice, takzvaná campanila. Působí trochu nepatříčně vzhledem k jinému stavebnímu slohu a umístění, kdy vyčnívá z řady dóžecích paláců. Nicméně je z ní krásný pohled na celé město. Vstupenka pro jednoho vás bude stát 10 euro, ale zážitek za to opravdu stojí. Když se podíváte na internet, jedna ze známých památek je Ponte dei Sospiri, česky přezdívaný Most nářků. Abyste ho našli, musíte popojít k přístavu nedaleko náměstí San Marco a vzhlednout výše do dóžecích paláců. Přestože působí velmi půvabně, jeho historie je ponurá. Svoje jméno si totiž nevysloužil jen tak, bylo odvozeno od vzdechů vězňů, kteří byli přes tento most odváděni do vězení. Další stavbou, kterou musím zmínit, je basilika Santa Maria della Salute, která stojí v benátské čtvrti Dorsoduro, ležící na druhé straně kanálu Grande. V této části jsou pravidla mírnější, a tak si můžete sednout někde na schody, kochat se výhledem a nasávat tamější atmosféru. Zde také leží jedno z velice zajímavých míst Benátek, a to Alta Acqua Liberia, tedy knihovna na vodě. Antikvariát je až po strop zaplněný knihami. Máte možnost i vystoupat po schodech z knih a shlédnout na nádherné plavební kanály. Po celém městě budou k vidění gondoly, typické benátské lodě. Jedna plavba vás ale vyjde na zhruba 80 euro.

Ráda bych vám doporučila nějaké kavárny nebo restaurace, ale za mě je nejlepší proplétat se a potulovat se uličkami a nějakou si bezpochyby objevíte sami. Ale co se gastronomie v Itálii týče, kromě takové té klasiky určitě ochutnejte třeba focaccia, je to vesměs podstatě chléb s olivovým olejem a často s olivami nebo rajčaty, nesmíte zapomenout samozřejmě na tiramisu. Teď malá rada. Dejte si pozor, když si objednávátev restauraci antipasti, jsou to předkrmy, nikoli těstoviny, dále croissant, také Croissant, původně francouzský, ale většinou známý pod stejným jménem, je v Itálii Cornetto. A až si budete chtít vychutnat kávu, dejte si pozor při objednávání u nás rozšířeného pojmu latté, myšleno káva s mlékem, tedy káva latté. Nejspíše jste netušili, že latté je italsky mléko, a proto po jeho objednání byste mohli být nemile překvapeni.

A takhle bych ukončila moji cestu po Benátkách. Věřte mi, že bude těžké vrátit se zpět do reality po dnech strávených touláním se uličkami a objevováním nejtajnějších zákoutí. Je to opravdu jedno z nejkrásnějších měst, co jsem kdy viděla, a pevně doufám, že se sem opět vrátím. Tohle místo vám vyrazí dech.

Mé osobní doporučení pro vás na závěr – není nutné sem jezdit v hlavní sezoně, kdy jen bezhlavě jdete za davem turistů v obrovském vedru. Přijďte raději na jaře, nebo jako já na podzim, kdy je příjemné teplo a turistů tu tolik není.

Text: Johana Almáši, 9. C

(1. místo v kategorii 8.–9. ročník)

Ilustrace: Barbora Jirásková, 6. A

ZEMĚ BAREV

Španělsko, země plná pestrých barev a velkého umění. Místo, kam jsem se vydala na začátku prázdnin. Mnoho turistických míst, ale také mnoho míst na odpočinek. Ohromující móda a výtečné jídlo. Pojdme Španělsko společně navštívit.

Cesta letadlem byla poměrně vyčerpávající, poněvadž můj odlet byl brzy ráno. Služby na letišti El Prat v Barceloně byly kupodivu rychlé a kufry v pořádku dorazily. Všechno šlo podle plánu a hned, co jsem opustila letiště, jsem prchala na autobusové nádraží. Tam na mě čekal veliký a udržovaný autobus, který se chystal vyrazit směr Barcelona. Určitě doporučuji vystoupit až v centru města. Já jsem snila o romantické procházce podél pobřeží Středozemního moře, ale nedošlo mi, že španělské teploty jsou opravdu vysoké a že se budu 30 minut táhnout s batohem na zádech a plným kufrem až do hostelu. Hostel Generátor, kam jsem mířila, je na velice praktickém místě, v samém středu města.

Na každém rohu stojí půjčovna kol. Jízdu na kole si každý obyvatel v Barceloně velice vychutnává, a tak jsem toho musela také využít. V Barceloně je hned několik cyklistických stezek. Já se díky kolu přiblížila na písčitou pláž Barceloneta Beach. Voda byla krásně vyhřátá a průzračná. Večer jsem navštívila jednu z restaurací na pláži a tam jsem ochutnala typický španělský pokrm. Jmenoval se paella. Je to rýže s mořskými plody. Chuť byla vynikající.

Druhý den jsem navštívila Královské náměstí a tržnici Mercat de la Boqueria plnou voňavých jídel, kam určitě při návštěvě Barcelony zavítejte! Když si budete chtít odpočinout, zastavte se pod palmami u Kolumbova památníku. Katedrálu Sagrada Familia nesmí nikdo vynechat. Jako poslední barcelonskou zastávku jsem navrhla návštěvu rozlehlého parku s architektonickými prvky, tyčícího se nad městem. Překvapila mne jeho rozlehlost a pestrost. Navrhl ho katalánský architekt Antoni Gaudí. Mělo to být původně zahradní město.

Třetí den mé cesty jsem se přemístila do malebného městečka Tossa de Mar, ležícího v provincii Girona na pobřeží Costa Brava asi 95 km severně od Barcelony. Ubytování v apartmánovém domě s venkovním bazénem a výhledem na zdejší krajinu včetně moře můžete objednat na stránkách Booking.com. Svítlo sluníčko a bylo příjemné počasí. Všude kvetly barevné květiny a zdobily staré romantické kamenné domy. Hladina moře se třpytila. Racci létali kolem. Na Instagramu jsem našla koupání v zátoce s výhledem na starý hrad. Koupání bylo osvěžující. Ve Španělsku se nevyhnete kavárnám, které voní po meruňkách a nabízí čerstvě upečené pečivo od slanečného až po sladké.

Cesta zpátky do Čech proběhla také hladce a bez problémů.

A tady už končí naše společná cesta. Doufám, že jste mohli poznat španělské okolí a nadechnout se zdejší atmosféry. Tato země žije za každé situace. A tak ji musím jednoznačně doporučit. Najděte si čas a jeďte si tam odpočinout. Uděláte výborné rozhodnutí. Španělsko zůstane vždy v mých vzpomínkách a doufám, že i ve vašich.

*Text: Nela Čmuchařová, 9. C
(2.–3. místo v kategorii 8.–9. ročník)*

Ilustrace: Silvie Stanišová, 8. D

ŘÍM

Ciao!

Doufám, že jste z pozdravu poznali, kam se dnes podíváme. Společně zamíříme do Itálie, konkrétně do Říma. Řím je jedno z historických měst. Nachází se tu několik antických staveb i památek. Itálie se hlavně proslavila svojí kuchyní, takže tu najdete i nespočet restaurací a podniků.

Pokud jste si udělali výlet do Říma a nevíte, co navštívit, my vám mile rádi poradíme! Mezi zajímavá místa například patří Koloseum. Koloseum je dominantou Říma. Je to největší římský amfiteátr, zároveň je jediným amfiteátre, ve kterém se odehrávaly hony na zvířata a krvavé i gladiátorské hry. Také doporučujeme navštívit poutní místo Vatikán. Já osobně mám Řím velmi ráda, protože ráda cestuji a mám ráda architekturu.

Pokud máte radši architekturu a umění, to byste měli navštívit Pantheon. Pantheon je doklad římského stavitelského umění. Jedná se o chrám všech bohů a díky svým proporcím je považován za dokonalý příklad klasické architektonické harmonie. Patří mezi nejzachovalejší antické stavby ve městě.

Nemáte hlad? My ano! Z Itálie pochází pizza a těstoviny. Mezi tradiční italská jídla patří artičoky, Gelato, což je italská zmrzlina, buchty plněné šlehačkou Maritozzi, plněný kornout Trapizzino a mnoho dalších dobrot. Dostali jste chuť na kvalitní drink? Zamířte do podniku Enoteca Bortone. Vše zní velmi lahodně, nemyslíte?

Pokud máte rádi ryby, můžete si na nich pochutnat v restauracích Chinappi Ristorante a Trattoria del Pesce.

Teď se podíváme na to nejdůležitější a to je ubytování. Kde se ubytovat? Nejlevnější bydlení najdete v rámci širšího centra kolem hlavního nádraží Termini a východně od něj, ale budete mít horší dostupnost do centra.

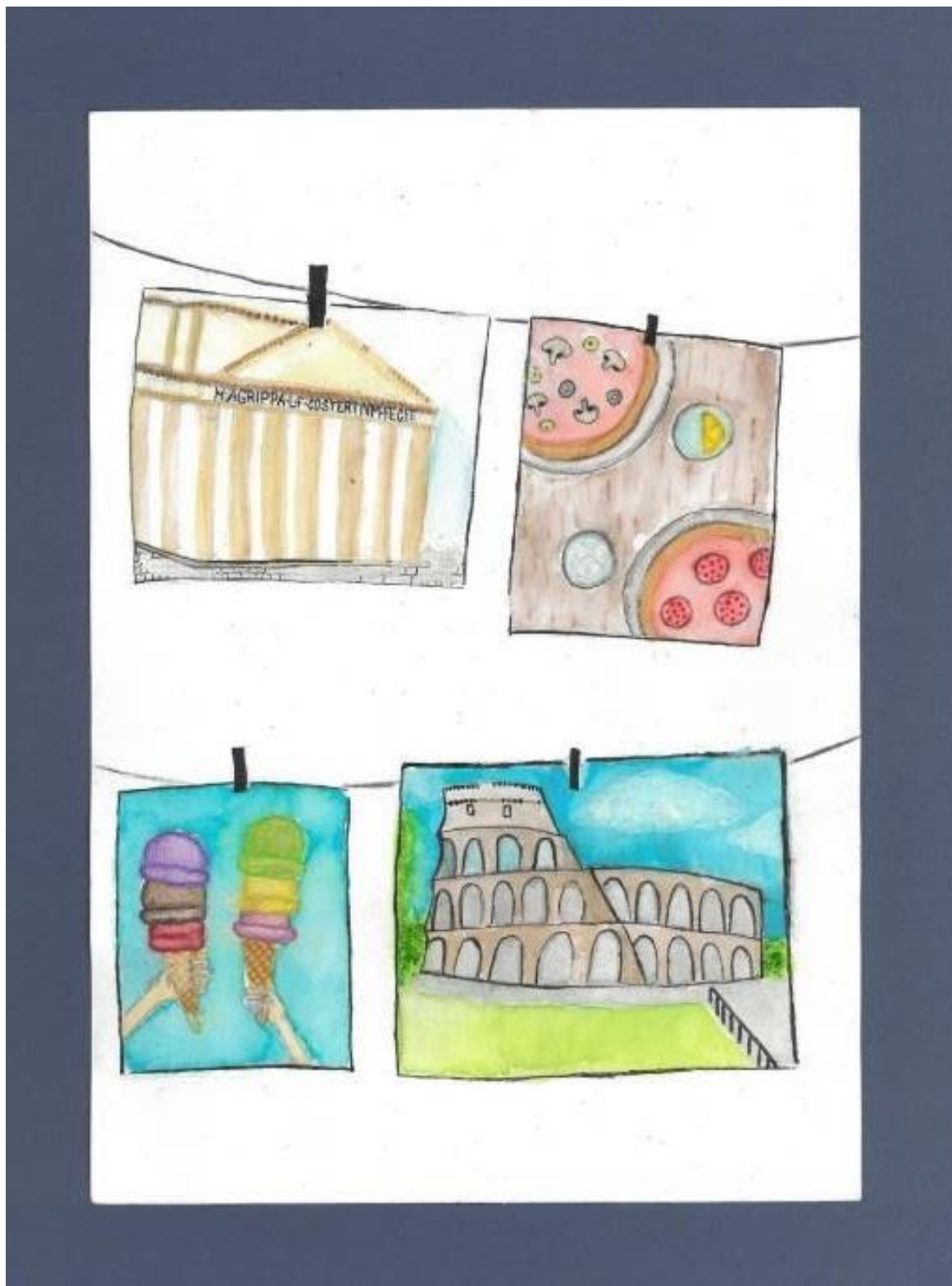
Nejdražší bydlení je v samotném středu města. Je zde vše na dosah ruky a jsou tu nejlepší hotely. Nejlevnější hotel je UNAHOTELS Deco Roma, kde zaplatíte od 3 361,- za noc. Nejdražší hotel je Singer Palace Hotel, kde zaplatíte od 10 200,- za noc.

Nic není dokonalé. Dávejte si v Římě opravdu velký pozor na kapsáře. Řím patří mezi známé čtveřice měst s největší koncentrací kapsářů.

Naši návštěvu zakončíme dopravou. Z Prahy se letadlem do Říma dostanete za 1,5 hodiny. Chůze pěšky je vhodná vždy pouze v určitých částech města. Nejspolehlivějším způsobem dopravy je metro. Existují zde dvě linky, které se navzájem kříží na nádraží Termini. Vlastní auto se v Římě nevyplatí používat.

Náš čas se chýlí ke konci. Doufáme, že jsme vám poradili, přejeme vám příjemnou dovolenou a my se uvidíme příště u dalšího dílu naší reportáže.

Text: Kateřina Petráňová, 8. D
(2.–3. místo v kategorii 8.–9. ročník)

Ilustrace: Simona Pecková, 7.B

Vážení příznivci literatury a výtvarného umění, oceněním vítězných prací a vydáním tohoto speciálu se uzavírá tradiční celoroční projekt *Napiš pro mě*. Projekt, na který jsme pyšní a který umožňuje rozvíjet talent našich žáků. Skrývá se za ním mnoho hodin úsilí učitelů i žáků, protože dobré věci zkrátka bez práce nejsou. Gratuluji všem oceněným autorům a všem zúčastněným děkuji za jejich snahu a píli. **Klára Karlíková, ředitelka školy**

„Speciál“ Školní drbny, červen, ročník 2022/23, vydává Základní škola, Příbram VIII, Školní 75 jako své speciální školní noviny k soutěži „Napiš pro mě“ za podpory města Příbram v rámci projektu „Podpora demokratického přístupu na ZŠ Školní“.

MĚSTO PŘÍBRAM

Připravil Žurnalistický kroužek školy, učitelé a žáci Základní školy, Příbram VIII, Školní 75. Jazyková úprava: Školní drbna. Grafická úprava: Školní drbna.

Sazba a tisk: Základní škola, Příbram VIII, Školní 75.